

Tón se měl odlít zvoněním  
kovem mluví, mluví pustiny  
zvony hlásí odlet hlasů lásky  
přímo k nám  
zvedá ruce, ruce k ozvěnám

Stojí tu sám

Opustil, co povědět chtěl  
zvonění  
ptá se proč je slunečný den  
zvonění

Běží k duhám, duhám barevným  
hadí nektar, úsměv tvůj  
zbav se jedu, poznáš co je začít  
je-li mysl břímě, štěstím naplní

Zvonění

Ledová hráz roztéká nám  
zvonění  
miloval snad ten hlas  
zvonění

Zvony v ozvěnách  
postoupí k nám jen ve větách  
postoupí ve větách  
postoupí k nám